

Afdeling **Beleid en Advies**
Onderwerp **Uitvoering motie luchtkwaliteit over houtkachels en sferhaarden**

De leden van de raad van de gemeente Groningen
Postbus 20001
9700 PB GRONINGEN

In uw antwoord
graag datum en
kenmerk vermelden

GRIFFIE	
reg.nr.	9200.1678302
ingek.	- 4 SEP 2008
class.	- 2.07.51
te beh. door:	gr
kopie gez. aan:	dagmail H/g
Ons kenmerk	MD 08.1658986

Wij zijn met het
openbaar vervoer
bereikbaar,
buslijnen
1, 2, 3, 5, 6, 11, 13, 16

Telefoon (050) 367 1089 Bijlage(n) 1

Informatie over
vertrektijden krijgt u
via telefoon 0900-92 92

Datum **- 4 SEP 2008** Uw brief van --

Uw kenmerk --

Geachte dames, heren,

Naar aanleiding van het 'Rapport luchtkwaliteit gemeente Groningen 2006' heeft uw raad op 31 oktober 2007 de 'motie luchtkwaliteit' aangenomen over houtkachels en sferhaarden.

In de motie verzoekt de raad ons om:

- "de problematiek van houtkachels en sferhaarden in kaart te brengen voor de situatie in de gemeente Groningen;
- voorstellen te ontwikkelen voor een actief gemeentelijk beleid met betrekking tot luchtverontreiniging door houtkachels en sferhaarden".

Hierna geven we aan hoe we uitvoering (zullen) geven aan deze motie, waarbij we achtereenvolgens ingaan op:

- I. Omvang en/of ernst van dit probleem in Groningen;
- II. Feitelijke (on)mogelijkheden voor een actief gemeentelijk beleid op dit terrein;
- III. Aanpak en werkwijze.

I. Omvang en/of ernst van dit probleem in Groningen

In de motie wordt erop gewezen, dat houtkachels en sferhaarden op **nationale schaal** een grote bijdrage leveren aan luchtverontreiniging¹.

De vraag is dan: wat betekent dit voor de situatie in Groningen?

¹ In de motie staat, dat houtkachels en sferhaarden op nationale schaal een aandeel hebben van circa 10% in de uitstoot van volgende stoffen: fijn stof, poly-aromatische koolwaterstoffen (PAK), benzeen, koolmonoxide en dioxinen. Alsook dat het aandeel in de uitstoot van het kankerverwekkende benzo(a)pyreen zelfs 33% bedraagt.

Volgens actuele informatie van het ministerie van VROM wordt het aandeel van houtkachels en sferhaarden in de totale emissies in Nederland inmiddels lager ingeschat. Volgens deze informatie is de bijdrage van houtkachels aan de totale emissie van fijn stof in Nederland 3,7%. Het aandeel van houtkachels en sferhaarden in de landelijke emissies van PAK,s, dioxinen en een aantal metalen bedraagt 3-5%. Bron: antwoord dd. 27 maart 2008 van de Minister voor Wonen, Wijken en Integratie op vragen van het Tweede Kamerlid de heer Poppe (SP).

GRIFIE	
led. nr.	
index - 4 SEP 2008	
class.	
to del. door	
kopie doz. aan	

In z'n algemeenheid valt hierover het volgende te zeggen.

In 2007 bedroeg de concentratie van fijn stof op alle circa 120 onderzochte wegen in Groningen gemiddeld $25,3 \mu\text{g}/\text{m}^3$. De gemiddelde achtergrondconcentratie² van fijn stof in Groningen bedroeg toen gemiddeld $23,3 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Met andere woorden: door **al het stedelijke verkeer** neemt de gemiddelde concentratie van fijn stof in Groningen slechts met $2 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ofwel 9% toe (concentraties zijn exclusief zeezoutcorrectie).

Op basis hiervan mag worden aangenomen, dat de uitstoot van alle houtkachels, sfeerhaarden en vuurkorven in Groningen gezamenlijk dan ook maar een fractie bijdragen aan de **gemiddelde** concentratie van fijn stof in Groningen. Weliswaar is de uitstoot van een houtkachel veel hoger dan van een doorsnee motorvoertuig, maar daar staat tegenover dat het totaal aantal houtkachels e.d. (dat in Groningen in gebruik is) maar een fractie is van het totaal aantal motorvoertuigen (dat rijdt op de wegen in onze gemeente). Houtkachels e.d. veroorzaken dus geen stedelijk luchtkwaliteitsprobleem. Als er geen houtkachels e.d. meer zouden worden gebruikt in Groningen, dan zou dat nauwelijks leiden tot een betere gemiddelde luchtkwaliteit in Groningen. Dit laat echter onverlet, dat houtkachels e.d. in sommige gevallen wel op zeer lokale schaal relatief hoge concentraties van luchtverontreiniging kunnen veroorzaken, onder meer van stoffen die kanker kunnen veroorzaken zoals PAK's. Deze concentraties kunnen voor de directe omwonenden hinderlijk zijn en een verhoogde blootstelling met zich meebrengen.

De vervolgvraag is dan: wat is de omvang en ernst van houtkachels e.d. in termen van lokale blootstelling?

Dit valt moeilijk te kwantificeren. Want daarvoor zijn betrouwbare gegevens nodig over:

- het aantal houtkachels (binnen een bepaald gebied);
- de uitstoot van die kachels (en daarmee over de stookfrequentie en -duur, het vermogen en de kwaliteit van de kachels en de kwaliteit van het stookhout);
- het effect van de rook op de directe woonomgeving, dat vooral afhankelijk is van de plaats en hoogte van het rookkanaal in relatie tot de omliggende bebouwing en de weersomstandigheden tijdens het stoken.

Duidelijk mag zijn, dat het niet doenlijk is om dit nauwkeurig in kaart te brengen.

De vraag over de omvang en ernst op lokale schaal kan ook op een andere manier worden benaderd. Namelijk: hoeveel klachten komen hierover binnen en hoe ernstig zijn die klachten?

Hierover het volgende:

- a. In 2007 zijn er 19 klachten binnengekomen bij de Milieudienst van in totaal 16 verschillende huishoudens.
- b. In 2008 zijn er tot nu toe 6 klachten binnengekomen van/namens in totaal 13 verschillende huishoudens.
- c. Van de klachten in 2007/2008 hebben er 4 betrekking op woonboten.

---

² Onder 'achtergrondconcentratie in Groningen' wordt verstaan: de luchtverontreiniging in Groningen die afkomstig is van alle bronnen buiten de gemeente. De achtergrondconcentratie wordt ook wel aangeduid als de grootschalige luchtverontreiniging die op lokaal niveau niet te beïnvloeden is.

- d. Uit reacties van mensen met klachten én uit andere signalen kan worden opgemaakt, dat mensen niet snel of makkelijk een klacht indienen bij de gemeente. Of dit helemaal niet doen omdat 'het toch niet helpt' en/of uit vrees voor negatieve reacties van de stoker.
- e. De ernst van de klachten valt moeilijk samen te vatten. Bij vrijwel alle klachten is sprake van een aantasting van het woongenot. Veel klagers wijzen erop, dat ze door de rook niet (goed) kunnen ventileren en/of hierdoor gezondheidsklachten ondervinden (dit doet zich met name voor bij mensen met luchtwegaandoeningen). Vrijwel alle klachten hebben betrekking op situaties waarin er (heel) vaak wordt gestookt en de stoker niet bereid is om rekening te houden met de klachten van omwonenden.

In dit licht kan worden gesteld, dat het **aantal** klachten niet alles zegt over de mate waarin dit als een probleem wordt ervaren. Uit de **aard** van de klachten kan worden opgemaakt, dat houtkachels soms in aanzienlijke mate afbreuk doen aan het woongenot van omwonenden en soms gezondheidsklachten veroorzaken.

Samenvattend

Houtkachels e.d. leiden niet tot een wezenlijke verslechtering van de luchtkwaliteit op stedelijk niveau in Groningen. Maar houtkachels e.d. kunnen wel op zeer lokaal niveau relatief hoge concentraties van luchtverontreiniging veroorzaken. In specifieke situaties kunnen het binnenmilieu en woongenot van omwonenden hierdoor worden aangetast wat kan leiden tot gezondheidsklachten. Dit kan zich voordoen als er vaak/langdurig wordt gestookt, als de regels voor goed stookgedrag stelselmatig niet in acht worden genomen en/of als het rookafvoerkanaal ongunstig is gelegen ten opzichte van de burens. Een 'lokaal' probleem kan dus toch een ernstig probleem zijn. In dit geval niet door het aantal blootgestelden (dat bij luchtverontreiniging door verkeer veel groter is), maar wél door de impact die het heeft op de directe leef- en woonsituatie van omwonenden.

II. Feitelijke (on)mogelijkheden voor een actief gemeentelijk beleid op dit terrein

Zoals in de motie wordt aangegeven leveren houtkachels op nationale schaal een belangrijke bijdrage aan de uitstoot van een aantal (zeer) ongezonde luchtverontreinigende stoffen (zie ook voetnoot 1). Dit emissieprobleem kan alleen maar effectief worden aangepakt door middel van een landelijke emissie-aanpak. Denk bijvoorbeeld aan het voorschrijven van rookgasfilters, net als bij motorvoertuigen.

Voordeel van deze maatregel zou zijn dat de verantwoordelijkheid bij de stoker zelf komt te liggen: stoken mag, maar het veroorzaken van hinder en luchtverontreiniging niet. Dit is echter een discussie die op landelijk niveau moet worden gevoerd.

In de motie wordt gevraagd om een actief gemeentelijk beleid. 'Actief' beleid suggereert dat de gemeente eigener beweging actie moet ondernemen (beleid moet voeren), dat verder gaat dan alleen maar reageren op klachten (= reactief beleid). Wij hebben hiertoe bekeken welke maatregelen zouden kunnen worden overwogen, wat het potentiële effect hiervan is en vooral (als het gaat om regelgeving) in hoeverre die maatregelen uitvoerbaar en handhaafbaar zijn. In de bijlage is dit uitgewerkt voor tien maatregelen.

Hierbij maken we onderscheid tussen drie typen van maatregelen:

- a. Voorlichting en gedragsbeïnvloeding
- b. Handhaving van bestaande regelgeving
- c. Eventuele invoering van nieuwe, aanvullende regelgeving

Hieronder volgt een samenvatting op basis van het overzicht uit de bijlage.

ad a. Voorlichting en gedragsbeïnvloeding

Het geven van voorlichting over het gebruik van houtkachels, sfeerhaarden en vuurkorven is prima uitvoerbaar. De effectiviteit is moeilijk in te schatten. Het bereik is onbekend en zoals altijd met milieuvorlichting is het effect sterk afhankelijk van de attitude van de ontvanger. De vraag is dus of juist ook de stokers die problemen veroorzaken, open staan voor tips voor een goed stookgedrag. Dit laat echter onverlet om het instrument van voorlichting optimaal te benutten.

Tot nu toe hebben wij alleen een algemene voorlichtingstekst laten plaatsen in de Gezinsbode. In aanvulling hierop is het denkbaar om heel gericht een (zodig meer specifieke) voorlichtingstekst c.q. brief toe te sturen aan gebruikers van houtkachels e.d. die klachten veroorzaken. Zonodig kan de stoker vervolgens ook nog in een gesprek worden aangespoord om de overlast te beperken.

ad b. Handhaving van bestaande regels

In de wetgeving is het gebruik van een houtkachels, sfeerhaarden of vuurkorven niet verboden. In principe biedt de bestaande wet- en regelgeving wel enkele handvatten om ernstige hinder en/of luchtverontreiniging door houtkachels e.d. te voorkomen. Het gaat hierbij om:

- het verbod om op een voor de omgeving hinderlijke of schadelijke wijze stank of rook te verspreiden (artikel 7.3.2. van de Groninger Bouwverordening);
- eisen aan (de plaats en uitmonding van) het rookafvoerkanaal in nieuwbouwwoningen (artikel 3.94 van het Bouwbesluit);
- het verbod om afvalstoffen (zoals geïmpregneerd hout of andere vaste brandstoffen dan hout) te verbranden in houtkachels, sfeerhaarden of vuurkorven (Wet milieubeheer artikel 10.1 lid 1 en lid 2 en artikel 5.5.1. van de Algemene Plaatselijke Verordening).

In de praktijk bieden deze artikelen echter nauwelijks soelaas.

Uit de jurisprudentie blijkt, dat handhaving op basis van artikel 7.3.2. een moeilijk begaanbare weg is. Doordat hinder een subjectief begrip is, blijkt het in de praktijk bijna ondoenlijk om 'te bewijzen dat de grens van het toelaatbare is overschreden'.

Artikel 3.94 van het Bouwbesluit valt op zich goed te controleren en te handhaven.

Maar de effectiviteit van dit artikel is zeer gering omdat het alleen geldt voor nieuwbouwwoningen, tot maximaal één jaar na oplevering. Voor bestaande woningen gelden geen regels die de afvoer van rook naar de omgeving reguleren.

Het verbod om afvalstoffen te verbranden in bijvoorbeeld houtkachels of vuurkorven valt in de praktijk nauwelijks te controleren en te handhaven.

Verder moet worden bedacht, dat een woonboot niet onder de Woningwet en Bouwverordening valt. Artikel 7.3.2. is dus niet van toepassing op woonboten.

ad c. Eventuele invoering van nieuwe, aanvullende regelgeving

Vooraf: wij zijn van mening dat sowieso zeer terughoudend moet worden omgegaan met het invoeren van nieuwe regelgeving. Uiteraard is dit ook alleen maar zinvol als de regelgeving effectief én goed uitvoerbaar/handhaafbaar is.

In de bijlage hebben we vier denkbare maatregelen onder loep genomen om specifieke overlastsituaties te voorkomen of aan te pakken, te weten:

- een verbod op het stoken van een houtkachel of sfeerhaard tijdens windstil of mistig weer;
- een verbod op het gebruik van een houtkachel als hoofdverwarming in woningen;
- het invoeren van een verbod om een houtkachel of sfeerhaard aan te leggen in nieuwbouwwoningen, bijvoorbeeld in een nader te kiezen allergeen arme wijk;
- het opnemen van regels voor het gebruik van houtkachels op woonboten.

Een nadere beschouwing van deze maatregelen leert het volgende.

In principe bieden deze maatregelen een geschikt handvat om de meest voorkomende overlastsituaties te voorkomen of aan te pakken. Een verbod op het stoken tijdens windstil of mistig valt op zich goed te handhaven, maar dat brengt wel hoge bestuurslasten met zich mee. Het vastleggen van een verbod op het gebruik van een houtkachel als hoofdverwarming in woningen is juridisch niet mogelijk. Ook de uitvoerbaarheid van de laatste twee maatregelen stuit op praktische en/of juridische problemen.

Voor een toelichting hierop verwijzen wij naar de bijlage.

Samenvattend blijkt, dat het geen sinecure is om op gemeentelijk niveau een actief beleid te ontwikkelen om ernstige hinder en luchtverontreiniging door houtkachels, sfeerhaarden en vuurkorven met zekerheid te voorkomen of op een afdoende wijze aan te pakken. In wezen kan de gemeente alleen een actieve rol spelen bij het geven van voorlichting en het afwikkelen van klachten.

III. Aanpak en werkwijze met betrekking tot houtkachels, sfeerhaarden en vuurkorven

Op grond van de vorenstaande feiten en overwegingen zijn wij voornemens om de volgende aanpak en werkwijze te hanteren met betrekking tot houtkachels, sfeerhaarden en vuurkorven.

- a. Wij zullen de voorlichting over het verantwoord gebruik van houtkachels e.d. intensiveren. Tot nu toe hebben wij 2 à 4 keer per jaar in de Gezinsbode een voorlichtingstekst laten opnemen over het gebruik van houtkachels. Wij blijven deze frequentie aanhouden, maar zullen hiervoor ook gebruik gaan maken van andere kanalen zoals buurtkranten. Daarnaast gaan we ook voorlichting geven over het gebruik van vuurkorven.
- b. Wij zullen bij de afhandeling van klachten een meer actieve werkwijze hanteren. Zo zullen wij in overleg met de klager een (standaard) informatieve brief sturen aan de stoker met het verzoek om rekening te houden met de effecten op de directe omgeving en het verzoek om het stookgedrag aan te passen en/of om maatregelen te nemen om overlast te voorkomen.

Als dit geen of onvoldoende effect sorteert, zullen wij hierover een gesprek laten aangaan met de stoker. We zullen nader bekijken hoe dit het beste kan worden georganiseerd.

- c. Wij zullen een beknopte modelstudie laten uitvoeren door een deskundig extern bureau naar het (mogelijke) effect van het gebruik van houtkachels op de luchtkwaliteit in de directe woonomgeving. Deze praktische modelstudie zal bestaan uit modelberekeningen³ (voor een aantal specifieke situaties) en zal handvatten moeten opleveren om bij klachten een betere inschatting te kunnen maken van de ernst van de luchtverontreiniging (afhankelijk van met name de stookfrequentie/-duur, het stookgedrag en de plaats en hoogte van het rookafvoerkanaal) en daarmee van de blootstelling van omwonenden.
- d. Wij hebben in de (tweejaarlijkse) enquête Leefbaarheid en Veiligheid van het Gemeentelijk Onderzoeksbureau een vraag opgenomen over hinder door rook uit houtkachels, sfeerhaarden en/of vuurkorven. Deze enquête wordt in september a.s. uitgevoerd. Mogelijk worden hierover ook vragen opgenomen in de (vierjaarlijkse) Gezondheidsenquête van de GGD.
- e. Wij zullen deze aanpak en werkwijze na een jaar globaal evalueren en zonodig bijstellen.
- f. Tot slot zullen we degenen die sinds begin 2007 een klacht hebben ingediend, informeren over onze aanpak en werkwijze.

Wij hopen u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

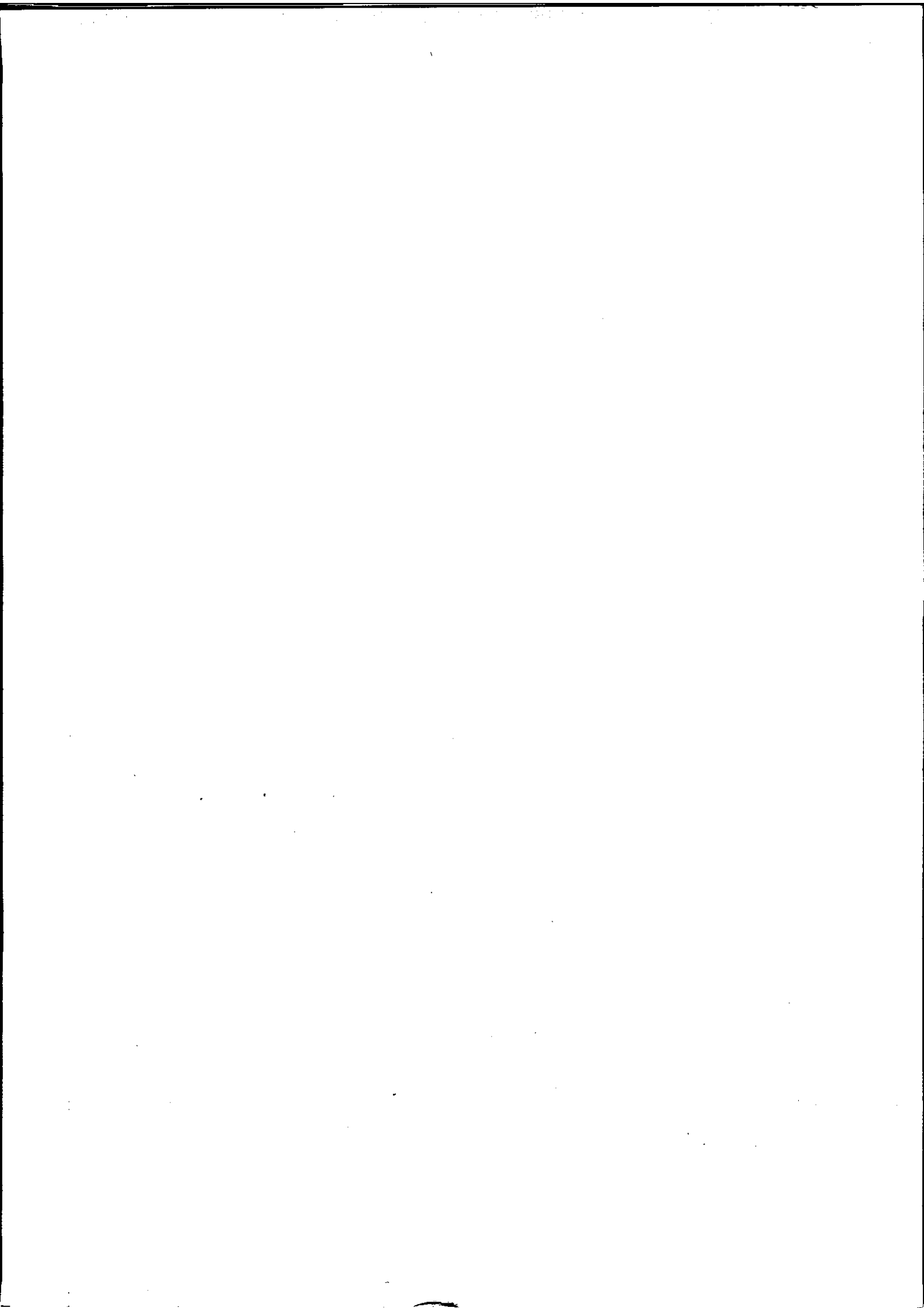
Met vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders van Groningen,

de burgemeester

de secretaris

Bijlage: Overzicht en beoordeling van denkbare maatregelen

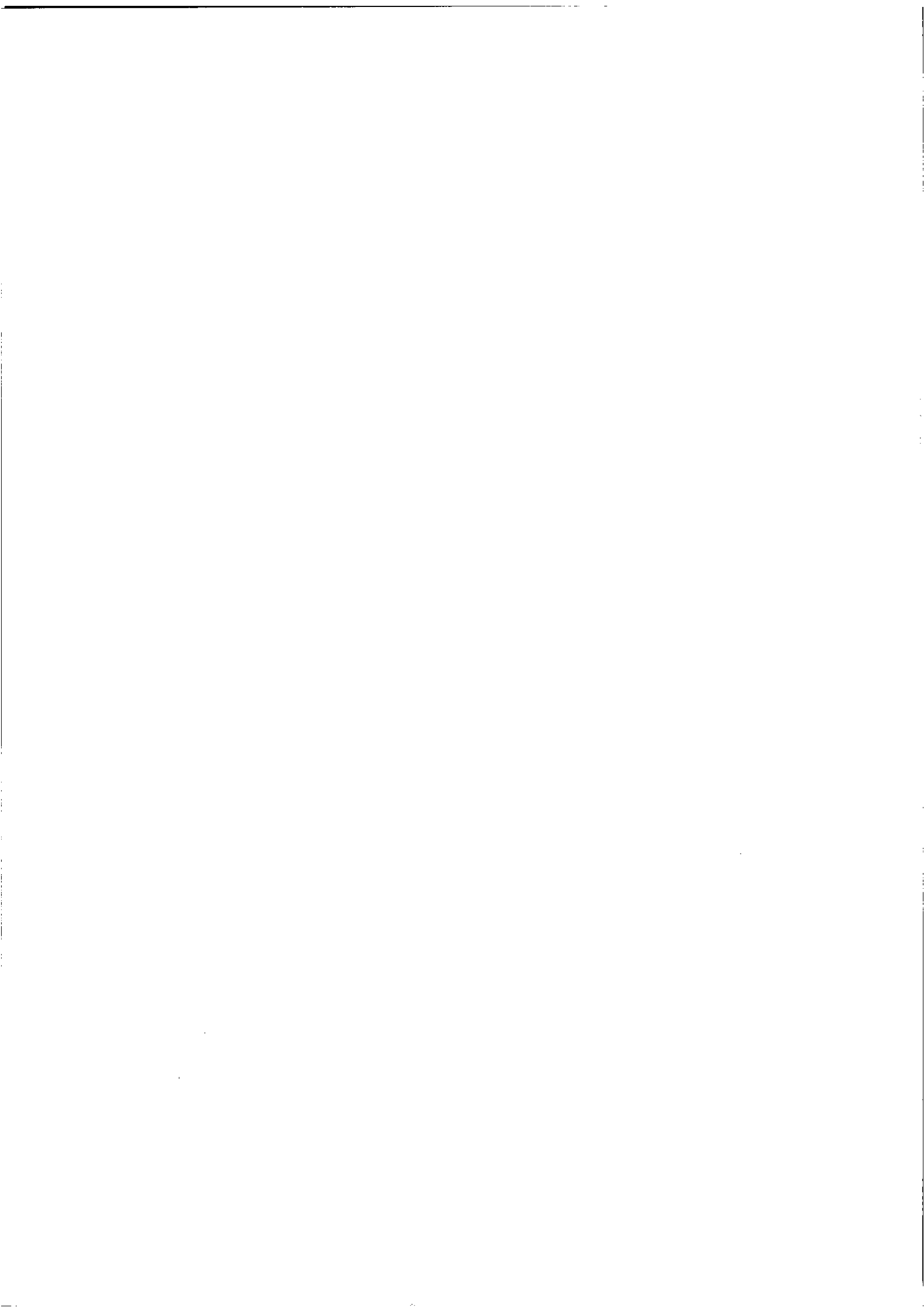
³ Enkele bureaus in Nederland hebben veel ervaring met het uitvoeren van modelberekeningen voor zgn. puntbronnen. Hierbij kan worden berekend wat de concentraties zijn op korte afstand van de puntbron, i.c. een houtkachel. We willen deze modelberekeningen laten uitvoeren voor een paar locaties in de stad (waaronder de Noorderhaven) en voor een aantal fictieve situaties om een beeld te krijgen van de invloed van de meest relevante factoren (zoals het vermogen van de kachel, de stookfrequentie, het stookgedrag en de hoogte van het rookafvoerkanaal) voor de blootstelling van omwonenden.

Overzicht van denkbare maatregelen, de potentiële effectiviteit hiervan én de vraag of deze uitvoerbaar en handhaafbaar zijn

Mogelijke maatregelen en hun effectiviteit en haalbaarheid			
	Denkbare maatregel	Effectiviteit	Uitvoerbaar en handhaafbaar?
Voorlichting en gedragsbeïnvloeding			
1.	Voorlichting over het stoken van houtkachels, sfeerhaarden en vuurkorven	Bereik en effect zijn niet in te schatten.	Prima uitvoerbaar.
2.	Gedragsbeïnvloeding: bij klachten stuurt gemeente in overleg met de klager een brief aan de stoker. Zonodig wordt een gesprek aangegaan met de stoker.	Effectiviteit zal hoog zijn bij het gros van de stokers. Zo niet, dan kan de stoker in een gesprek worden aangespoord om de overlast alsnog te beperken.	Goed uitvoerbaar.
Handhaving van bestaande regelgeving			
3.	Handhaving op basis van artikel 7.3.2. van de Groninger Bouwverordening 2007: verbod om hinder te veroorzaken voor de omgeving ⁱ .	Effectiviteit is tot nu toe zeer beperkt gebleken. Hinder is een subjectief begrip en is daardoor moeilijk 'hard' te maken.	Uit jurisprudentie blijkt, dat handhaving op basis van artikel 7.3.2. een moeilijk begaanbare weg is. Doordat hinder een subjectief begrip is, is het bijna ondoenlijk om de bewijslast rond te krijgen.
4.	Handhaving op basis van artikel 3.94 van het Bouwbesluit 2003: eisen aan (de plaats en uitmonding van) het rookafvoerkanaal.	Effectiviteit is zeer beperkt, doordat dit artikel alleen betrekking heeft op nieuw-bouw (tot maximaal één jaar na oplevering). Voor de bestaande bouw gelden géén eisen die de afvoer van rook naar de omgeving reguleren.	Op zich valt dit goed te controleren en te handhaven. Maar het probleem is, dat de aanleg van een rookafvoerkanaal niet vergunning- of meldingsplichtig is. De gemeente kan dus alleen een controle uitvoeren als er een klacht wordt ingediend binnen de genoemde termijn van één jaar na oplevering.
5.	Handhaving op basis van artikel 5.5.1. van de Algemene Plaatselijke Verordening 2005 (APV): verbod op het verbranden van afvalstoffen en het stoken van vuur in de open lucht. Dit laatste met uitzondering voor sfeervuren, zoals vuurkorven ⁱⁱ .	Sfeervuren in de open lucht, zoals terrashaarden en vuurkorven, zijn expliciet toegestaan. Het optreden tegen overlast of hinder door sfeervuren stuit op dezelfde beperkingen als bij artikel 7.3.2. (zie punt 3). Voor afvalstoffen: zie punt 6.	Handhaving van het verbod om afvalstoffen (zoals geïmpregneerd hout) te verbranden in bijv. vuurkorven, is nauwelijks mogelijk. Artikel 5.5.1 van de APV biedt geen grondslag om op te treden tegen het verbranden van afvalstoffen in houtkachels en sfeerhaarden binnenshuis. Zie verder punt 6.
6.	Handhaving op basis van de Wet milieubeheer	De effectiviteit van het verbod om afvalstoffen te	Het verbod om afvalstoffen (zoals geïmpregneerd

	artikel 10.1 lid 1 en lid 2: betreft onder meer het verbod op het verbranden van afvalstoffen.	verbranden (ook in houtkachels binnenshuis) is zeer gering, omdat dit nauwelijks valt te controleren.	geïmpregneerd hout of andere vaste brandstoffen (dan hout) te verbranden in houtkachels of vuurkorven valt in de praktijk nauwelijks te controleren en te handhaven.
Eventuele nieuwe, aanvullende regelgeving			
7.	Het opnemen van een verbod in de APV om te stoken bij windstil en/of mistig weer.	Hiermee kan bij ongunstige weersomstandigheden zonodig worden opgetreden tegen notoire stokers. Tevens biedt dit de mogelijkheid om juist die stokers aan te pakken, die stelselmatig de regels van goed stookgedrag overtreden.	Op zich zijn deze begrippen nauwkeurig te definiëren en in de praktijk objectief vast te stellen. Het verbod is in principe uitvoerbaar. Handhaving (naar aanleiding van klachten) is op zich goed mogelijk, maar vergt een grote bestuurslast.
8.	Het opnemen van een verbod op het gebruik van een houtkachel als hoofdverwarming in woningen.	Door de oplopende aardgas-prijzen komt het voor dat mensen permanent op hout gaan stoken. Door dit te verbieden, kunnen ernstige overlastsituaties (waarbij omwonenden zeer vaak in de rook zitten) worden voorkomen.	Deze maatregel blijkt praktisch niet uitvoerbaar doordat het vastleggen van zo'n verbod juridisch niet goed mogelijk is. Overigens zou zo'n verbod vrij makkelijk kunnen worden 'ontdoken' door de CV-installatie intact te laten (ook al wordt die niet meer gebruikt), wat een adequate handhaving in de weg staat.
9.	Het invoeren van een verbod om een houtkachel of sfeerhaard aan te leggen in nieuwbouwwoningen, bijv. in een nader te kiezen allergeen arme wijk.	Het effect hiervan zal zijn, dat mensen met gevoelige luchtwegen zekerheid hebben dat ze in bepaalde wijken gevrijwaard blijven van houtkachels.	De uitvoerbaarheid hiervan is lastig. Het is niet mogelijk om zo'n verbod op te nemen in een bestemmingsplan. Het zou in theorie wel kunnen via privaatrechtelijke weg op basis van een kettingbeding. Maar dit vergt een intensief overlegproces tussen de betrokken partijen en maakt de handhaving gecompliceerd.
10.	Het opnemen van regels voor het gebruik van houtkachels op woonboten.	Woonboten vallen niet onder de Woningwet en dus is het 'hinder' artikel 7.3.2. niet van toepassing op woonboten. In deze lacune zou kunnen worden voorzien door hiervoor eigen regels vast te stellen. (N.B: het verbod op het verbranden van	De uitvoerbaarheid hiervan is lastig. Zo zullen deze (aanvullende) regels uit oogpunt van handhaving eenvoudig, duidelijk en goed controleerbaar moeten zijn. Maar bestaande probleemsituaties (bijvoorbeeld doordat de kachel een te hoog vermogen heeft) zullen niet zonder redelijke

		afvalstoffen in houtkachels geldt uiteraard wel voor woonboten).	overgangstermijn kunnen worden aangepakt. Mede door dit soort uitzonderingen is een eenvoudige maar effectieve regeling praktisch onhaalbaar.
--	--	--	---

ⁱ Artikel 7.3.2 van de Groninger Bouwverordening 2007 luidt als volgt:

“Het is verboden in, op, of aan een bouwwerk, of op een open erf of terrein, voorwerpen of stoffen te plaatsen, te werpen of te hebben, handelingen te verrichten of na te laten, of werktuigen te gebruiken, waardoor:

- a. ...;
- b. op voor de omgeving hinderlijke of schadelijke wijze stank, rook, roet, walm, stof of vocht wordt verspreid ...;
- c. brand of ander gevaar wordt veroorzaakt;
- d. ...”.

ⁱⁱ Artikel 5.5.1 van de Algemene Plaatselijke Verordening Groningen 2005 luidt als volgt:

1. Het is verboden in de open lucht afvalstoffen te verbranden buiten inrichtingen in de zin van de Wet milieubeheer of anderszins vuur aan te leggen, te stoken of te hebben.
2. Het verbod geldt niet voor zover het betreft:
  - a. verlichting door middel van kaarsen, fakkels en dergelijke;
  - b. sfeervuren zoals terrashaarden en vuurkorven, indien geen afvalstoffen worden verbrand;
  - c. vuur voor koken, bakken en braden, voor zover dat geen gevaar, overlast of hinder voor de omgeving oplevert.
3. ...
4. ...

